

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด
ภายในอายุความการใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายตามมาตรา ๔๔๘
วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ : กรณีเจ้าหน้าที่
กรมทางหลวงชนบทกระทำละเมิดต่อกรมทางหลวงชนบท^{*}

กรมทางหลวงชนบทได้มีหนังสือ ลับ^๒ ที่ คค ๐๗๐๕/๒๕ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ สรุปความได้ว่า

๑. เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ อธิบดีกรมทางหลวงชนบทรับทราบหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ด่วนที่สุด ที่ ปช ๐๑.๐๑ (กจ)/๐๑๐๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๗ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นแล้วมีมติว่า นาย จ. ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด ก. กับเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงชนบทซึ่งเป็นคณะกรรมการประกวดราคา รวม ๕ ราย มีมูลความผิดทางอาญาและมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง สืบเนื่องจากเมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ กรมทางหลวงชนบทได้มีประกาศประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์ รถตักหน้า-ขุดหลัง ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๑ คัน วงเงินงบประมาณ ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้ซื้อเอกสารประกวดราคา จำนวน ๕ ราย

เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการประกวดราคาได้ร่วมกันพิจารณาคุณสมบัติของผู้เสนอราคาแล้วพิจารณาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. บริษัท ส. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. เป็นผู้ที่มีสิทธิเสนอราคา ส่วนบริษัท ย. และบริษัท ม. ไม่ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้น

เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการประกวดราคามีมติเห็นควรซื้อรถตักหน้า-ขุดหลัง จำนวน ๑ คัน ราคา ๓,๑๙๘,๐๐๐ บาท จากบริษัท ส. ซึ่งเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด และได้รายงานให้นาย จ. ผู้อำนวยการสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด ก. ทราบ ซึ่งนาย จ. ได้อนุมัติให้จัดซื้อรถจากบริษัท ส. ตามที่คณะกรรมการประกวดราคาเสนอในวันเดียวกัน แต่บริษัท ม. ผู้ไม่ผ่านการคัดเลือกได้ยื่นหนังสือขอให้ นาย จ. ตรวจสอบและยกเลิกการประกวดราคาซื้อรถดังกล่าวโดยขอให้พิจารณา ๒ ประเด็น คือ

๑.๑ การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. ยื่นเอกสารประกวดราคาภายใต้ผู้จัดจำหน่ายของบริษัท บ. เป็นกรณีที่นิติบุคคลทั้งสองมีผลประโยชน์ร่วมกันทางอ้อม เพราะการเสนอราคาภายใต้ผู้แทนจำหน่ายเดียวกัน เป็นการขัดขวางการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม

๑.๒ การที่บริษัท ส. ผู้เสนอราคา และบริษัท บ. ผู้แทนจำหน่าย มีกรรมการบริษัทเป็นบุคคลหลักบุคคลเดียวกัน จึงเป็นกรณีที่ขาดคุณสมบัติในข้อกำหนดของเอกสารประกวดราคา

^{*}ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๑๑/๔๗ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๗ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{*}ต่อมากรมทางหลวงชนบทได้มีหนังสือ ที่ คค ๐๗๐๕/๕๔๒๕ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๗ ยกเลิกชั้นความลับของหนังสือฉบับดังกล่าว

เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ นาย จ. ได้แจ้งผลการตรวจสอบให้บริษัท ม. ทราบว่า คณะกรรมการประกวดราคาได้ดำเนินการตรวจสอบแล้ว เห็นว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮ. เป็นผู้มีความสมบัติน่าเชื่อถือแล้ว

เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ นาย จ. ได้ทำบันทึกข้อตกลงซื้อขายรถดังกล่าวกับบริษัท ส. และเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กรมทางหลวงชนบท โดยสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด ก. ได้จ่ายเงินให้แก่บริษัท ส. จำนวน ๓,๑๘๘,๐๐๐ บาท

๒. คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงชนบทผู้มีอำนาจหน้าที่ในการประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์รถดักรถหน้า-ชุดหลัง รวม ๕ ราย มีพฤติการณ์ว่ารู้หรือควรรู้ว่าการเสนอราคาซื้อรถดักรถหน้า-ชุดหลังในคราวนั้น มีผู้เสนอราคาที่มีผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างผู้เสนอราคารายอื่น แต่กลับเพิกเฉยหรือจงใจไม่ดำเนินการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้มีมติว่าเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีความผิด ดังนี้

๒.๑ กรณีมูลความผิดทางอาญา ได้แก่ ๑) ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ๒) ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติการพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่า ควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิด ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น และ ๓) ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมีเจตนาให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒

๒.๒ กรณีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ๑) ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ๒) ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และ ๓) ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๕ (๗) และมาตรา ๘๕ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษตามฐานความผิดทางวินัยที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายต่อไป ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับความผิดทางอาญาได้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาแก่บุคคลดังกล่าวแล้ว

๓. กรมทางหลวงชนบทพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดทางอาญาและวินัยเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงชนบททั้ง ๕ ราย และจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเป็นการกระทำละเมิดต่อกรมทางหลวงชนบทให้ได้รับความเสียหาย ซึ่งกรมทางหลวงชนบทโดยสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัด ก. ได้จ่ายค่ารถดักรถหน้า-ชุดหลังให้แก่

ผู้ขายแล้ว เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ นับจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลามากกว่า ๑๐ ปี อีกทั้งกรณีดังกล่าวยังมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดลงโทษเจ้าหน้าที่รายใดว่ากระทำความผิดอาญา จึงน่าจะมียาจนอายุความทางอาญาที่ยาวกว่าอายุความทางแพ่งมาบังคับตามมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ ตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๑๗/๒๕๕๙ และความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสรีที่ ๑๖๒๕/๒๕๖๔ จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่จากการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และแนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนี้

๓.๑ จากกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้กรมทางหลวงชนบทดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายต่อไปตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ นั้น ต้องใช้อายุความใดในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ โดยเริ่มนับอายุความตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันจ่ายเงินจากการซื้อรถจักรยานยนต์-ชุดหลัง แต่ยังไม่ทราบว่าจะมีความเสียหายเกิดขึ้นหรือไม่ เป็นจำนวนเท่าใด หรือวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นวันที่อธิบดีกรมทางหลวงชนบทรับทราบหนังสือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พิจารณาโทษทางวินัยและดำเนินการเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหาย หรือเป็นวันใด และสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนของกรมทางหลวงชนบทตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ขาดอายุความแล้วหรือไม่ และในกรณีขาดอายุความ ๑๐ ปี ตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรมทางหลวงชนบทจะสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เพื่อพิจารณาออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนได้หรือไม่ อย่างไร

๓.๒ ในกรณีที่กรมทางหลวงชนบทได้รับความเสียหาย และอธิบดีกรมทางหลวงชนบทมีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบท โดยได้รับทราบเหตุดังกล่าวจากหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย เช่น ศาล คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ในขณะที่อายุความ ๑๐ ปี นับแต่วันทำละเมิดตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ขาดอายุความแล้วนั้น กรมทางหลวงชนบทจะยังคงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ เพื่อดำเนินการให้สิทธิเรียกร้องโดยการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ที่ชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ ได้หรือไม่ อย่างไร

๓.๓ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบทกระทำละเมิดต่อกรมทางหลวงชนบท ซึ่งเป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา หากอธิบดีกรมทางหลวงชนบทได้รับทราบเหตุดังกล่าวเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบปีนับแต่วันทำละเมิด ตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว กรมทางหลวงชนบทจะต้องดำเนินการอย่างไร

(๑) ในกรณีที่กรมทางหลวงชนบทมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมาก่อน ต่อมาภายหลังศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดในฐานความผิดทางอาญาที่มีอายุความยาวกว่าสิบปีนับแต่วันทำละเมิด กรมทางหลวงชนบทจะสามารถดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เพื่อออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่รายนั้นชดเชยค่าสินไหมทดแทนภายในอายุความที่ยาวกว่านั้นได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

(๒) ในกรณีกรมทางหลวงชนบทได้เคยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว โดยอธิบดีกรมทางหลวงชนบทเห็นชอบตามผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดว่า เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิด แต่ต่อมาภายหลังศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดในฐานะความผิดทางอาญาที่มีอายุความยาวกว่าสิบปีนับแต่วันทำละเมิด ในกรณีพบความเสียหาย กรมทางหลวงชนบทจะสามารถดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเจ้าหน้าที่รายนั้นอีกครั้งเพื่อออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่รายนั้นชดเชยค่าสินไหมทดแทนภายในอายุความที่ยาวกว่านั้นได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมทางหลวงชนบท โดยมีผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวงชนบท) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ในส่วนของการดำเนินคดีอาญา อัยการสูงสุดได้เห็นข้อไม่สมบูรณ์ของสำนวน จึงได้แจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อพิจารณาต่อไป ส่วนเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงชนบทผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๕ ราย ยังคงรับราชการอยู่ที่กรมทางหลวงชนบท โดยยังไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด นอกจากนี้ ประเด็นหารือในข้อ ๓.๓ (๑) และ (๒) นั้น ยังไม่มีข้อเท็จจริงเกิดขึ้นเป็นเพียงข้อสงสัยของหน่วยงานที่ประสงค์จะทราบแนวปฏิบัติเป็นการล่วงหน้า

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาข้อหารือของกรมทางหลวงชนบท ประกอบกับข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัยเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงชนบท และแจ้งให้กรมทางหลวงชนบทดำเนินการเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นกรณีที่ต้องใช้อายุความใดในการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีตามข้อหารือนี้ขาดอายุความหรือไม่ และกรมทางหลวงชนบทจะสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อพิจารณาออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๐^๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ กำหนดให้การเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนต่อหน่วยงานของรัฐต้องกระทำภายในอายุความสองปีนับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิด เว้นแต่กรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นจะมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง แต่ทั้งนี้การใช้สิทธิเรียกร้องดังกล่าว

^๓มาตรา ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน และกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิด ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

ต้องกระทำภายในอายุความไม่เกินสิบปีนับแต่วันทำละเมิดตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม การใช้สิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดอันเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญา จะต้องนำมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่กำหนดให้การเรียกค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญามีอายุความทางอาญายาวกว่าให้นำอายุความทางอาญาซึ่งยาวกว่านั้นมาบังคับใช้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๒๘๖/๒๕๖๗^๕ และเรื่องเสร็จที่ ๑๖๒๕/๒๕๖๔^๖

โดยที่กรณีตามข้อหาเรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรผู้มีความอำนาจในการดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๒๘ (๒)^๗ ประกอบมาตรา ๙๑ (๑)^๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาแก่เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงชนบท รวม ๕ ราย ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗^๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติให้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติการพิจารณา หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอ

^๕มาตรา ๔๔๘ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด

แต่ถ้าเรียกร้องค่าเสียหายในมูลอันเป็นความผิดมีโทษตามกฎหมายลักษณะอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้นไซ้ ท่านให้อายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ

^๖บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดภายในกรอบระยะเวลาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๗บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและทางวินัย และอยู่ระหว่างการดำเนินการส่วนแบ่งในคดีอาญา ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๒๑ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๘มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๑.ล๑

๑.ล๑

^๙มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน ส่วนวนการไต่สวนเอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

๑.ล๑

๑.ล๑

^{๑๐}มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่า ควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำ ความผิด ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น ตามมาตรา ๑๐^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติให้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงสองแสนบาท และความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกระทำการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๒^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งบัญญัติให้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท โดยอัตราโทษสูงสุดคือให้จำคุก ตลอดชีวิต ซึ่งมาตรา ๙๕^{๑๒} (๑) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ได้กำหนดอายุความการฟ้องคดีไว้ยี่สิบปี ดังนั้น จึงต้องนำอายุความทางอาญาซึ่งเป็นอายุความที่ยาวกว่ามาใช้บังคับแก่สิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย อันเกิดแต่มูลละเมิดสำหรับกรณีนี้ ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง^{๑๓} แห่งประมวลกฎหมาย แห่งแพ่งและพาณิชย์ กรมหลวงชนบทจึงต้องใช้สิทธิเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่กรมหลวงชนบทชำระ ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิด ภายในยี่สิบปีนับแต่ได้มีการกระทำละเมิดต่อกรมหลวงชนบท ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๖๑๙/๒๕๖๓^{๑๔} เรื่องเสร็จที่ ๖๔๑/๒๕๕๓^{๑๕} และสอดคล้องตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่

^{๑๐}มาตรา ๑๐ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์ปรากฏแจ้งชัดว่าควรรู้ ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิก การดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

^{๑๑}มาตรา ๑๒ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใด ๆ โดยมีมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคา รายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

^{๑๒}มาตรา ๙๕ ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมาศาลภายในกำหนด ดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

- (๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี
- (๒) สิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี
- (๓) สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี
- (๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี
- (๕) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมา หรือต้องระวางโทษอย่างอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๔}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทุจริตยกยอกเงินชำระ ดอกเบี้ยของเงินที่ยกยอกมาคืนแก่ทางราชการครบถ้วนแล้วและเป็นสำนวนที่ไม่ต้องส่งให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ถัด วันที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๒๕๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^{๑๕}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเพิกถอนคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และอายุความสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน กรณีหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายมีคำสั่งแตกต่างจากความเห็น ของกระทรวงการคลัง ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ถัด วันที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๑๒๖/๒๕๕๓ และแม้จะยังมีได้มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดลงโทษเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงชนบทกรณีดังกล่าวย่อมสามารถใช้อายุความทางอาญามาใช้บังคับได้ เพราะเป็นกรณีที่มีการกระทำละเมิดดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีมูลคดีอาญา ทั้งนี้ เป็นไปตามแนวคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คผ. ๑๐๐/๒๕๖๓ และคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คผ. ๑๒๕/๒๕๖๒

สำหรับกรณีที่กรมทางหลวงชนบทเห็นว่า เมื่อยังมีได้มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดลงโทษเจ้าหน้าที่รายใดว่ากระทำความผิดอาญา จึงมีอำนาจอายุความทางอาญาที่ยาวกว่าอายุความทางแพ่งมาบังคับตามมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้ โดยอ้างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๑๗/๒๕๕๙ และความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในเรื่องเสร็จที่ ๑๖๒๕/๒๕๖๔^{๑๖} นั้น เห็นว่า แนววินิจฉัยของคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดและความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ดังกล่าว เป็นกรณีที่มีการฟ้องคดีอาญาในความผิดฐานนั้นและศาลมีคำพิพากษาแล้วว่าจำเลยมีความผิดฐานนั้น มิใช่กรณีที่วางบรรทัดฐานว่าถ้ายังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญานำอายุความคดีอาญาซึ่งยาวกว่ามาใช้บังคับไม่ได้ อีกทั้งการนำอายุความทางอาญาที่ยาวกว่ามาใช้บังคับตามมาตรา ๔๔๘^{๑๗} วรรคสอง ดังกล่าวได้มีแนวทางวินิจฉัยตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดใหม่แล้ว ในคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คผ. ๑๐๐/๒๕๖๓ สรุปได้ว่า แม้ขณะที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ ยังไม่มีการฟ้องคดีเป็นคดีอาญา ผู้ฟ้องคดีชอบที่จะใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนได้ภายในกำหนดอายุความอาญา การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในกำหนดอายุความยี่สิบปี จึงสามารถนำอายุความทางอาญาที่ยาวกว่ามาใช้บังคับได้ตามมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง ดังกล่าว

ด้วยเหตุดังกล่าว กรมทางหลวงชนบทจึงสามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามข้อ ๘^{๑๘} แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อพิจารณาออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนได้ และจะต้องดำเนินการสอบข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จ พร้อมเสนอความเห็นให้อธิบดีกรมทางหลวงชนบทสั่งการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยต้องเมื่อระยะเวลาไว้สำหรับการตรวจสอบสำนวนจากกระทรวงการคลังด้วย ทั้งนี้ สอดคล้องตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๔๐๓/๒๕๕๘^{๑๙} นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๖ กำหนดกรอบระยะเวลาดำเนินการ

^{๑๖}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

^{๑๗}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๘}ข้อ ๘ เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดขึ้นคณะหนึ่งโดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดเชย

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่เกินห้าคน โดยแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นหรือหน่วยงานของรัฐอื่นตามที่เห็นสมควร

กระทรวงการคลังอาจประกาศกำหนดว่าในกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่จำนวนเท่าใด จะให้ผู้แทนของหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จของการพิจารณาของคณะกรรมการไว้ด้วย

^{๑๙}บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ระยะเวลาดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกับอายุความการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ นร ๐๙๐๕/๔๑๘ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในแต่ละขั้นตอนไว้ จึงสมควรที่กรมทางหลวงชนบทจะเร่งดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดต่อไป

ประเด็นที่สอง ในกรณีที่อธิบดีกรมทางหลวงชนบทได้รับทราบเหตุการณ์กระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบทที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่กรมทางหลวงชนบทจากหน่วยงานอื่น ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย ในขณะที่พ้นอายุความสิบปีนับแต่วันทำละเมิดตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรมทางหลวงชนบทจะยังคงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงหรือไม่ **และประเด็นที่สาม** ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชนบทกระทำละเมิดต่อกรมทางหลวงชนบท ซึ่งเป็นคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา หากอธิบดีกรมทางหลวงชนบทได้รับทราบเหตุดังกล่าวเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบปีนับแต่วันทำละเมิดตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว กรมทางหลวงชนบทจะต้องดำเนินการอย่างไร นั้น เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นที่สองและประเด็นที่สามนี้อีก

ประเด็นที่สี่ ในกรณีกรมทางหลวงชนบทมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดมาก่อน ต่อมาภายหลังศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดในฐานะความผิดทางอาญาที่มีอายุความยาวกว่าสิบปีนับแต่วันทำละเมิด จะสามารถดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพื่อกำหนดค่าเสียหายให้เจ้าหน้าที่ชดเชยค่าสินไหมทดแทนภายในอายุความที่ยาวกว่านั้นได้หรือไม่ **และประเด็นที่ห้า** ในกรณีกรมทางหลวงชนบทได้เคยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว โดยอธิบดีกรมทางหลวงชนบทเห็นชอบตามผลการสอบสวนว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิด แต่ต่อมาภายหลังศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดในฐานะความผิดทางอาญาที่มีอายุความยาวกว่าสิบปีนับแต่วันทำละเมิด จะสามารถดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเจ้าหน้าที่รายนั้นอีกครั้งเพื่อกำหนดค่าเสียหายให้เจ้าหน้าที่รายนั้นชดเชยค่าสินไหมทดแทนภายในอายุความที่ยาวกว่านั้นได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า เนื่องจากเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงยังไม่เกิดขึ้นจริง โดยเป็นเพียงข้อสงสัยเกี่ยวกับแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีภายหลังศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดในฐานะความผิดทางอาญา ซึ่งอาจมีรายละเอียดและข้อเท็จจริงที่แตกต่างกันในแต่ละกรณี และกรณียังไม่มีปัญหาข้อกฎหมายอันเป็นเหตุให้กรมทางหลวงชนบทไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงไม่รับข้อหารือในประเด็นที่สี่และประเด็นที่ห้าไว้พิจารณา

(นายณพดล เกียรติคุณ)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๖๗